

Cum Critice Pagii.

3

JESU CHRISTI
1094.

URBANI II. PAP.
7.

HENRICI III. IMP. 11.
ALEXI COMN. IMP. 14.

IV. Rursum autem ab alio Apostolice Sedis Legato in Gallia aliud Concilium, idemque generale nominatum, celebratum est, & quidem magni momenti, in quo nimirum Philippum Francorum Regem Patres excommunicarunt. De his acturi, in primis de legatione credita Hugoni Archiepiscopo Lugdunensi, a quo celebratum est Concilium, dicendum est. Virum istum apud Gregorium Septimum magnæ estimationis fuisse meminimus, eodemque ab eo legationis munere insignitum, & summo Pontificatu dignum judicatum; sub Victore Papa autem (ut vidimus) aliquantulum resiliisse ab Apostolica unione, non tamen ut desiceret ad schismaticos. Sed liber absque publica functione manens sepe Urbano Papæ communicatione ab exordio ejus Pontificatus conjunxit. Cum vero Ivo Carnotensis (ut vidimus anno superiori) suis litteris ad Urbanum, Legatum in Gallias mittendum esse, exorasset; Urbanus flexus petitionibus Iovonis, legationem ejusmodi eidem Hugoni Lugdunensi Archiepiscopo decernit: quam cum ipse obire omnino renueret, idem Ivo has ad eum litteras dedit, quibus eum ad suscipiendum oblatum munus hortatur. Epistola sic se habet: (a)

(a) Ivo. ep. 18. **V.** Hugoni reverendo Lugdunensem Archiepiscopo, Ivo humilis Carnotensem Episcopum in Christi esse visceribus.

Audiui dominum Urbanum Apostol. legationem Apostolicam tuæ creditissime charitatem, qua laudabiliter functus es tempore predecessoris sui B. memoriae Pap. Greg. Auditi & letatus sum in his, quæ dicta sunt mihi, tum propter sinceram qua te amplectior charitatem, tum propter communem Ecclesiam utilitatem. Sed hanc meam latitudinem postea periturauit, quod mihi dictum est, te in tanta perturbatione bumerum huic oneri nolle supponere, diffusione quorundam, dicens cum propter languidum caput agrotanti corpore pene viribus * definitio non posse commode subveniri. Sed imperitorum mediorum est tale confitum, tumores palpantum, & palpando patredines degustantium, amantium suam tranquillitatem, non agrotantum sanitatem, nec attendentium, quod Veritas dicit. (b) Non est

* al defituto. (b) Matt. Ann. Eccl. Tom. XVIII. **VI.**

PAGIUS A num. IV. ad XV. Rex Philippus suggestione diabolica Bertham Reginam repudiavit, & ei subtrahens sui presentiam, ad castrum quod dicitur Monferoliolum, supra mare situm, quo illam detinaverat, eam definavit: & (quod turpe est dicere, turpis autem facere, nec ad tantum pertinet virum) libidini deserviens Fulconi Recbin Andegavensem Comiti suam absulit uxorem nomine Bertrandam: cum qua pluribus annis adulterans, genuit ex ea duos filios & unam filiam, Philippum scilicet & Florum & Comitissam Tripolitanam, inquit Aimoinus

opus sanis medicus, sed male habentibus. Licet enim in Regno Italico surrexerit alter Achab, in Gallico autem altera Jezebel, querentes altaria suffodere, Prophetas occidere; non est tamen dicendum Eliæ, Relictus sum solus, & querunt animam meam, ne divinum dicat ei respondum: Reliqui mibi septem millia viorum, qui non curvaverunt genua sua ante Baal.

Licet ad placitum (c) Herodis saltet VI. Herodias, petat caput Joannis, concedat (c) lib. c. Herodes; dicat tamen Joannes. Non licet tibi uxorem tuam inordinate relinquere, & contributis tui conjugem vel pellicem in conjugium babere. Licet Balaam doceat Balac edere, & fornicari, Phinees tamen non parcat Israeliti cum Madianite fornicanti. Licet ad persuasione Simonis Nero Petrum liget, incarceret, non minus tamen Petrus Simoni dicat: Peccata tua tecum sit in perditionem. Quanto enim studiosus perverorum temeritas & audacia rectitudinis statum labefactare conatur: eo vehementius est eorum improbitati resistendum, & religioni Christiana confundendum, & lamentabilibus Ecclesiæ ruinis obviandum. Non haec quasi ignorantia scribo, sed persuasum esse velle tuę paternitati, ut iterum manum ad aratum mitteres, & de agro Domini spinas quas posses evelleres, & semina quæque messem latura supereminare non differres. Hac balteanus. De cœtero devotissime postulo paternitatem tuam, quatenus parvitati mea rescribas, utrum navi periclitantis Ecclesiæ, etiam pene naufragium patientis manum adhibere disponas; & quo in loco circa initium Quadragesima te valeam invenire. Quædam enim Ecclesiastica negotia tractanda sunt mihi cum tua prudenter: quod mihi operum, tibi autem non erit onerosum. Vale. Hæc Ivo ad Archiepiscopum Lugdunensem Legatum designatum in Galliis.

At quodnam fuerit istud tam grande malum exortum in regno Francorum, cuius causa monerent plures Hugonem, recusare munus legationis? Illud utique immensum ac detestabile, quod Philippus Francorum Rex divortio dimissa legitima uxore, cognatam suam, uxori

VII. Philipps Rex Fran. dimissa uxore, a liam supe rinducit.

A 2 rem

lib. 5. cap. 50. Erat Bertha Florentii Comitis Frisiae Filia, a Philippo Francorum Rege circa annum MLXXI. uxor duxa, ex qua anno dominice incarnationis MLXXXI, natus est futurus Rex Ludovicus, orationibus & meritis sancti Arnulphi hoc tempore Sueffionensis Episcopi, de quo Baronius num. VIII. & seq. imperatus: qui utram ut bono fine potiatur ejusdem Sandi suffragio sit adjutus, inquit Liardus Sancti Arnulphi in Episcopatum Sueffionensem successor in eius Vita Tom. IV. Ducheinii pag. 163. & seqq. Hic Ludovicus co-

gno-